

ಕೆಲಸವೇ ಜೀವನ...

ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಅಗಾಧವಾದ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ಇದೆ. ಜಾಣ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬೋಧನೆ ವೇಳೆ ಮುಗಿದು ಏನಾದರೂ ಸಂಶಯಗಳಿವೆಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಕಾಡಿದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ.

■ ಡಾ. ವಿನಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದಂತ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅತಿಥಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ಅಂದಿನ ಉಪನ್ಯಾಸದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಲು ಹಿರಿಯ ವೈದ್ಯರೊಬ್ಬರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು. ಅವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲೇ 'ನನ್ನದು ಏಕೆಮುಖ ಉಪನ್ಯಾಸವಲ್ಲ, ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು, ಇದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳತ್ತ ತಿರುಗಿ 'ಈಗ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ' ಎಂದರು. ಆದರೆ ಯಾರೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರೇ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಕರೆದು

ಮಾತನಾಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. 'ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವು ಅರ್ಥವಾಯಿತೇ..? ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಿ.. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತುಸು ಹಾಸ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸಂವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. 'ಗೊತ್ತಿರದ ವಿಷಯವನ್ನು ಈಗಲೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಷ್ಟೊಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಹಾಗೂ ತಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರಷ್ಟೆ. ಆ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಉಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಗೆ